

ŽIVOTOPIS

Paní Krista Mičková se narodila v roce 1941 v rodině sudetských Němců v obci Kunewald (dnes Kunín) nedaleko Nového Jičína. Její rodný kraj se tehdy nazýval Kuhländchen (Moravské Kravařsko). V rodné obci žila s rodiči a dvěma sourozenci do svých pěti let.

Matka byla v listopadu 1945 zatčena a ve vězení strávila přes devět let. V době pobytu své ženy ve vazební věznicí musel otec s dětmi svůj domov opustit. Spolu s dalšími příslušníky německé národnosti byli umístěni do sběrného tábora na Anenském vrchu (dříve Annaberg) v Novém Jičíně. Žádost národního výboru v Kuníně o propuštění matky a její zařazení do odsunu byla zamítnuta, stejně jako pozdější otcova prosba o milost a další žádosti. Otec odmítl s dětmi odejít sám, proto zde rodina zůstala. V roce 1946 jim byl v Novém Jičíně přidělen byt. Otec odcházel za prací do vzdáleného Štramberka, děti zůstávaly doma samy s minimální dávkou jídla, které zajišťoval přidělený poručík.

Paní Mičková v letech 1948 – 1953 absolvovala v Novém Jičíně prvních pět let školní docházky. První dva roky se učila češtině, protože rodná němčina se na veřejnosti ani v úředním styku nesměla používat. Po ukončení páté třídy navštěvovala dva roky školy v Příboře a Opavě, kde byla umístěna v dětských domovech. Nemohla si svobodně zvolit své vysněné povolání kuchařky, proto po ukončení osmileté střední školy v Opavě musela nastoupit na dvouletou Učňovskou školu zemědělskou v Bartošovicích, v sousedství rodného Kunína. Po jejím ukončení pracovala od 16 let v zemědělství na Šlechtitelské stanici (Státním statku) v Šenově u Nového Jičína. Spolu s ní zde několik let mohli pracovat i oba rodiče.

V roce 1959 paní Krista založila rodinu, ale její příbuzní využili akce sbližování rodin, umožňující trvale se usadit v Německu, a tak byla rodinná pouta přetrhána. V roce 1964 se odstěhovali rodiče ke svým sourozencům do SRN, později je následovali také sestra a bratr. Jako jediná z rodiny se práva na rodnou vlast nevzdala, se svými dětmi se rozhodla zůstat. V roce 1991 se stala aktivní členkou Sdružení sudetských Němců v rámci oblastní sekce Severní Morava/Orlické hory a za svou činnost byla krajanským sdružením již dvakrát oceněna.

Ze svého posledního zaměstnání v novojičínské továrně na klobouky - Tonak paní Mičková v roce 1993 odešla do důchodu.

V roce 2002 vstoupila do Klubu rodáků v Novém Jičíně, v němž později přijala funkci knihovnice. Obětavě se podílí na činnosti klubu, účastní se jeho akcí a ráda se věnuje zahraničním návštěvám z německy mluvících zemí, kterým tlumočí a poskytuje potřebné informace o svém rodném regionu.